

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Tak for et interessant svar fra hr. Thor Pedersen. Og jeg vil herefter notere mig – selv om vi ikke har hørt et konkret svar fra De Konservative, så kunne jeg forstå, I var enige, ellers må I jo sige fra – at uanset om skatteministeren kom fra V, fra K eller fra Socialdemokratiet, ville Himmerlandsbanksagen have kostet skatteyderne i dette land 53 mio. kr.

Så er det, jeg siger, at det da er yderst interessant, og jeg vil da også gerne være med til at grave i, om en minister har klokket i det, og om ministeren måske har undladt i rette tid at erkende, at han har klokket i det.

Som skatteyder må jeg altså notere mig, at der er et massivt flertal her i Folketinget for, at hver eneste gang et pengeinstitut – på nær en lille andelskasse – går fallit, så skal jeg betale. Det synes jeg da er interessant, men skulle vi ikke hellere tage at få en ordentlig debat om det, i stedet for at det hele drukner i en personsag, som det alt for tit gør i dette Folketing?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Thor Pedersen kom også op i det høje, skingre toneleje i forhold til ambi-sagen. Det plejer gerne at være, fordi der er et eller andet galt. Se, Folketinget vedtog en lov, og vedtagelsen af den lov var jo selvfølgelig baseret på de oplysninger, som Folketingets medlemmer havde modtaget, og som selvfølgelig tilsagde, at dette var i god ro og orden; man måtte gennemføre det.

Regeringen oplyste under udvalgsbehandlingen, at man ikke havde betænkeligheder i forhold til EF-retten. Disse oplysninger – og at man ikke havde betænkeligheder – kan vi tvivle lidt på var rigtigt. Og regeringens oplysninger, der lå til grund for lovvedtagelsen, nemlig at det ville være i overensstemmelse med EF-retten, viste sig da i hvert fald at være virkelig forkert. Der er givet forkerte oplysninger til Folketinget, en hel lov blev kendt ulovlig. Hvad var forsvaret for, at Venstres og De Konservatives ministre ikke straks gik af? Ja, det var, at man troede, at de oplysninger, man gav, var rigtige. Sådan kan man drage en fuldstændig parallel til denne her sag. Nu har regeringen bare skiftet farve, og det bryder hr. Thor Pedersen sig af gode grunde ikke om, men derfor behøver man ikke at depone al saglighed.

Jeg kan citere fra undersøgelsesrettens beretning side 689, at der var grund til at tro, at det kunne være en lovlig beslutning, og jeg citerer:

»Telefaxskrivelsen forstået i overensstemmelse med de af Told- og Skattestyrelsens embedsmænd i undersøgelsesretten afgivne forklaringer anses for at være i fuld overensstemmelse med sædvanlige skatteretlige regler såvel materielt som skatteprocessuelt.«

Der står altså med andre ord her, at der var en lovlig baggrund for at give det tilsagn. Det, undersøgelsesretten så siger, er, at det tilsagn blev opfattet – og med rette, siger undersøgelsesretten – som et tilsagn om noget andet, noget, der nemlig er ulovligt.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Thor Pedersen spurgte mig, om jeg ikke kunne bekræfte, at der var givet urigtige oplysninger til Folketinget. Det kan jeg faktisk ikke på nuværende tidspunkt. Det er muligt, at der er det; det er muligt, at der ikke er det. Det hænger sammen med, at de fleste af disse besvarelser, der er kommet, jo undlader at beskæftige sig med selve sagen med henvisning til, at man kan ikke give oplysning om enkeltvirksomheders skatteforhold, så snakker man om noget andet, og derfor vil nogle af oplysningerne være mangelfulde. Men nogle af dem er bevidst direkte forkerte, og det kræver faktisk et nøjere studium at afgøre det.

Under alle omstændigheder: For at tage stilling til det – også mangelfuldheden – må jeg være i besiddelse af den viden, som skatteministeren havde på det tidspunkt, han afgav svarene. Og dér vil jeg godt nævne en parallel.

Tidligere i dag henviste hr. Thor Pedersen til, at statsministeren i fjor havde givet mig et svar om Bornholmerbanken, som var forkert. Jeg har ikke tjekket det, men min erindring var, at statsministeren ved den lejlighed henviste til oplysninger fra Told- og Skattestyrelsen, og så mener jeg ikke, uanset det viser sig efterfølgende, at oplysningerne er forkerte, at man kan bebrejde statsministeren, at han læser en forkert besvarelse op. Det er en politisk sag, og der skal gøres noget ved den. Man kunne bebrejde statsministeren, hvis han ikke sørgede for for fremtiden at få korrekte oplysninger, men man kan bestemt ikke forlange statsministerens afgang, fordi han er kommet til at læse noget op, som altså viser sig at være forkert.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Må jeg lige sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg forstår egentlig godt, at fru Elisabeth Arnold